

Az igazságos ember

Volt egyszer egy szegény ember, akinek egy kakasa volt, és több más baromfia se. Meg akarta főzni, de nem tudta volna elosztani. Elvitte az uraságnak ajándékba, és megkérte az uraságot, hogy szánja meg őt, adjon neki egy kis földet, burgonyát tenne bele. Az uraság elfogadta a kakast, és amikor megsütötték a szegény embernek kellett menni elosztani. Mikor megsült a kakas, elosztotta. Így beszélt a szegény ember:

– Mivel a nagyságos úr a fő a háznál, azé lesz a feje. Mivel a nagyságos asszony hozzá tartozik, azé lesz a nyaka. A két szárnya a két fiatalúré, hogy jól tudjanak írni. A két lába a két kisasszonyé lesz, hogy jól tudjanak táncolni. A többi az enyém lesz.

Azt mondta neki az úr:

– Nagyon jól elosztottad, szegény ember.

Megjutalmazta, három hold földet kapott a szegény ember. Mikor a szomszédja látja, hogy az uraság megjutalmazta, akkor ő is vitt az uraságnak öt darab kakast. Mivelhogy ő az ötért többet fog kapni. Az uraság azokat is elfogadta, és [azt mondta], hogyha azokat is megsütik, az ajándékozónak kell menni elosztani igazságosan. Hogyha igazságosan elosztja, megjutalmazza, és hogyha nem, megbünteti őt. Mikor a kakasok készen voltak, elment elosztani. De mivelhogy az uraságék hatan voltak, ő volt a hetedik, hát az öt darabot nem tudta elosztani igazságosan. Akkor az úr megharagudott rá, és elhívta a szegény embert, hogy ossza el ő. A szegény ember azt mondta:

– Igenis, nagyságos uram! Elosztom! Én mindig a Szentháromsághoz folyamodom, hogy segítsen meg engem minden más dologban is. Most is ahhoz folyamodom. A nagyságos úr, a nagyságos asszony meg egy kakas, az egy háromság. A két fiatalúr meg egy kakas, az is egy háromság. A két kisasszony meg egy kakas, az is egy háromság, és a két kakas meg én, az is egy háromság. És most jó étvágyat kívánok, uraim!

Az uraság a szegény ember szomszédját megbotoztatta, őt megint megjutalmazta.